

Poglejte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. Skušajte imeti naročnino vedno vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

NA SVETU VEČ KOT
NA DAN DOBIVATE
2C "GLAS NARODA"
PO POŠTI NARAVNOST NA
SVOJ DOM (izvzemli sobot.
nedelj in praznikov).
:: Čitajte, kar Vas zanima !!

Telephone: CHelsea 3-1242 1942

Reentered as Second Class Matter September 25th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 52 — Štev. 52

NEW YORK, MONDAY, MARCH 16, 1942 — PONEDELJEK, 16. MARCA, 1942

Volume L. — Letnik L.

SPOMLADNE OFENZIVE NE BO

TAJANJE LEDU IN BLATO ZADRŽUJE NEMŠKE ARMADE V RU-
SIJI, — PRAVI HITLER. — BOŽJA PREVIDNOST JE NEMŠKIM
ARMADAM NAKLONILA VELIKE ZMAGE!

V soboto je Adolf Hitler ne-
pričakovano prišel s fronte v
Berlin na proslavo spominske-
ga dne padlih vojakov. Go-
voril je v Zeughausu, statem
arzenalu, ki služi za vojaški
muzej in dvorano junakov ter
rekel, da bo imela nemška ar-
mada še hude boje in da je
svojo spomladansko ofenzivo
preložil do poletja. Njegovi
poslušalci so bili nekateri poli-
tiki in generali, med njimi pa
je bilo pomembnih nekaj vlov
in ranjenih vojakov.

"Eno stvar vem danes," je
rekel Hitler, "da bodo bolše-
viki, ki niso mogli premagati
nemških armad in njihovih za-
veznic v eni zmi, odločno
premagati prihodnje poletje."

Do zadnjega časa so Hitler
in drugi govorniki vedno na-
povedali veliko spomladansko
ofenzivo, ki bo uničila rusko
armado, toda v soboto je Hit-
ler govoril o bližajoči se pen-
tadi, ki je prinesla s seboj tajan-
je ledu in blato. Še 21. decem-
bra, ko je prevzel vrhovno po-
veljstvo, je v svojem dnevnem
povelju rekel:

"S pri-
tami za takojšnjo
obnovo ofenzive moramo tak-
oj pričeti, dokler ne bo so-
vražnik na vzhodu uničen." Od
tedaj naprej pa so nemška po-
ročila s fronte govorila samo o
defenzivni vojni.

Dalje je Hitler rekel, da je
nemška armada v Rusiji izvo-
jevala zmage, ki prekašajo vse
zmage v zgodovini. Toda zi-
ma je prišla prej, predno jo je
kdo pričakoval in naščuša zi-
ma v zadnjih 140 letih. Sovraž-
nik pa se je z zimo okoristil ter
se je v 4 mesecih pripravil.

"Svede je bilo edino jupa-
nje voditeljev v Krenlju," je na-
daljeval, "skušati storiti vse,
da bi nemška armada doživela
usodo Napoleonove velike ar-
made v sled združenih naravnih
sil, toda z nadčloveškimi tru-
dom so Nemci in njene zavez-
nice srečno prišle iz velike sti-
ske."

"Boljševškemu velikanu,
čegar kruta nevarnost je sedaj
priznana, ne sme biti dovolje-
no se razširiti in mora biti dr-
žan v svojih določenih mejah."

(Nadaljevanje na 2. str.)

Strel na finančni del mesta New Yorka

Sprožen je bil nek pokvarjen proti-zračni
avtomatični stroj. — Strel zadel nebotičnik.

V petek popoldne ob 3.40 je
finančni del New Yorka neko-
liko okusil bombariranje, toda
ne od strani sovražnika. Osem
37-calimeternih izstrel-
kov iz protizračnega topa, ki
je postavljen nekje ob East Ri-
ver, je živčigalo nad finančnim
delom New Yorka. Sedem iz-
strelkov je nekam izginilo in
so padli mogoče v East River
ali pa v morje, eden pa je zadel
vokal Equitable Buildinga na
vzglav Nassau St. Broadway
med 37. in 28. nadstropjem.

Vojaška oblast pravi, da se
je vsled pokvarjenega mehani-
zma avtomatični stroj sam
sprožil in je iz njega zletelo 8
izstrelkov.

Izstrelki se je zaril v steno
okoli tri četrtilne palca, toda

eksplozija je bila zelo glasna.
odluščil pa se je precejšen kos
kamna in kosi kamna so padli
na Nassau St. Nekateri kosi so
bili debeli kot droben lešnik in
so padli ljudem na rame in na
ulico, toda nikdo ni bil poško-
dovan. Škoda je malenkostna
in med ljudmi ni bilo nikake
zbežanosti.

Maršiklo se je čudil, kako je
mogoče, da se kak top more
sam sprožiti. Toda nek častnik
je pozneje pojasnil, da so mno-
gi protizračni topovi avtomati-
čni, da se sprožijo sami in da
morejo v minuti oddati 125
strelcev. Tak izstrelki je dolg
7 palcev, tehtal eden in eno tre-
tino funta ter gre nad 25000
jardov daleč.

RANGUN JE GOREL

Angleži so zadnjo soboto za-
žgali Rangun in mesto je go-
relo dva dni. Iz brezštevilnih
požarov se je dvigal dim 18 ti-
soč čevljev v zrak.

Tako pripoveduje nek an-
gleški častnik, ki je bil tedaj v
Rangunu in dostavlja: "Bilo
je kot v Dunkirku."

Požar je bilo mogoče videti
na daljavo 40 milj od nekdanj
krasnega mesta.

Da se mesto zažge, so naj-
višji častniki sklenili, ko so u-
videli, da mesta ni mogoče več

držati in so hoteli, da je mesto
popolnoma uničeno, predno
vkorakajo vanj Japonci.

Ob 2 popoldne je bil določen
čas, da se mesto zažge. Na vseh
koncih mesta je bilo slišati ve-
likanske razstrelbe; nalašč za
to postavljeni vojaški oddelki
so samo pritisnili na električni
gumb in del mesta je šel v
zrak. Požari so se v kratkem
pričeli na vseh krajih mesta in
v nekaj minutah je bilo celo
mesto v plamenih.

Hrvatje za pomoč Rusiji

Russian War Relief poroča,
da je od male skupine Hrvatov
v Bergenfield, N. J., prejel
ček za \$731. Vsi ti Hrvatje so
doma z otoka Ugljan ob dalma-
tinski obali in so se sestavili
odbor, ki si je nadel nalogo po-
magati Rusiji v njenim boju
proti fašizmu.

Mooneyeva oporoka

Poročilo iz San Fran Franci-
sea, vznanja da je Tom Moo-
ney, ki je umrl 6. marca, od-
pravil svojo očiteno ženo Re-
no samo z \$1. Svojo osebno
lastnino je zapustil svojemu
bratu in sestri, knjige, pisma,
zapiske in slike pa vseučilišču
California.

Ameriška armada dospela v Avstralijo

Velik ameriški konvoj je srečno došel v Av-
tralijo. — Večkrat ga je sovražnik napadel. —

Vojaki so celo prenočevali na krovih.

Iz Sydneya v Avstraliji je
prišlo poročilo, ki pravi, da je
v Avstralijo dospelo več tisoč
ameriških vojakov, ki so na
svoj konvoj odbili "več kot en
japonski napad."

Edward Angly je sporočil li-
stru "Chicago Sun", da je kon-
voj prišel v Avstralijo že pred
tremi tedni in da je "vsak vo-
jak" v konvoju prišel na dolo-
čeno mesto, navzle sovražnim
napadom "več kot enkrat."

Vojaki so iz vseh krajev
Združenih držav in so se vozi-
li več tednov v "natlačeni, za-
temnelih parnikih." Vožnja se
je pričela sredi zime.

Angly zarali vojaške tajno-
sti ni smel povedati, v katerem
pristanišču so se ameriški vo-
jaki izkrcali, pravi pa, da so
bili parniki v potniškem smislu
natlačeni, tako da so nekateri
vojaki spali tudi na krovu. Spo-
četka je bilo mrzlo, toda, ko so
parniki prišli v tropične kra-
je, tedaj so bili oni, ki so spa-

li na krovu, se srečni.

Vsak vojak je vedno imel o-
pasan rešilni pas. Zaradi pre-
velike gužve je bilo vsako
vežbanje nemogoče. Hrane je
bilo dovolj, samo vporaba vode
je bila odmerjena.

Od kraja je bilo morje neko-
liko razburkano, pozneje pa je
bilo mirno.

Angly pravi, da se ameriški
vojaki zavedajo, da je ta vojna
tudi njihova vojna in da se mo-
rajo bojevati po vseh krajih
sveta, ker bo drugače došel
sovražnik tudi v njihovo deže-
lo.

"Oni večer, ko smo se odpe-
ljali," poroča Angly, "je vsak
šel na krov in je gledal, kako
izginjajo luči na obzorju in vsi
smo bili radovedni, kdaj bomo
zopet videli svoj dom. Dokler
se nisimo izkrcali, nismo videli
suh e zemlje, razun enega
majhnega otoka."

Vsaki dve uri en bombnik

V tovarni v Michiganu, bo Henry Ford v krat-
kem pričel graditi bombnike za armado.

Mož, ki je nekoč v vsako
garažo postavil avtomobil, mo-
re sedaj za vsakega Japonca
zgraditi en bombnik. Metoda
je popolnoma ista, samo delo
je drugačno. Henry Ford gra-
di bombnike ravno tako, kot je
izdeloval avtomobile.

Že od lanske pomladi so de-
lavei sekali drevje in grmovje
na 1000 akrih zemlje in so zgra-
dili pol milje dolgo tovarno iz
cementa in jekla. V najkrajšem
času bo mogla ta tovarna zgra-
diti velik štirimotorni bombnik
vsaki dve uri in tovarna bo o-
bratovala dan in noč in gradila
bo take bombnike, ki bodo mo-
gli s svojo silo odleteti na vsa-
ko fronto sveta.

Na kraju, kjer sedaj stoji
tovarna, so bile 28. marca, 1941
še majhne farne, nekaj vrtov
in majhnih gozdov. Tega dne
so delavei pričeli sekati drev-
je in so ga v kupih sežigali. 18.

aprila so pričeli kopati in dva
dni pozneje je bil vlit prvi ce-
ment.

1. septembra je prišel prvi
stroj in 30 dni pozneje so pri-
čeli izdelovati posamezne dele
aeroplanov. Poslopje tedaj še
ni bilo gotovo — na enem kon-
cu tovarne so že delali, drugi
knee tovarne pa so šele zidali.
Na narisanim prostoru so si
delavei iz desek zbili "zaboj",
v katerem so delali, okoli njih
pa so iz cementa vlivali zidove
tovarne.

V tem času pa so zgradili to-
varno in hangarje, ki merijo
3,700,000 kvadratnih čevljev in
letališče, ki meri 900 akrov.

Vlaki pa še vedno dovažajo
stroje. V kratkem bo velika to-
varna v popolnem obratu in
vlaki bodo pričeli dovažati de-
lavee na tisoče.

Harakiiri -- logična smrt

Za generala Homma je bil edin častni izhod, da
izvrši samomor, ker ni mogel poraziti generala
MacArthurja na Bataan polotoku.

Samomor generala Masaha-
ru Homme s harakiiri je popol-
noma v skladu z najboljšo ja-
pansko vojaško tradicijo.

Ker kot vrhovni poveljnik
na Filipinih s svojo armado,
ki je bila mnogo močnejša, kot
pa ameriška in filipinska, ni
mogel zloniti junaškega odpo-
ra generala MacArthurja, tedaj
general Homma v japonskem
pojmovanju o vojaški časti ni
mogel storiti drugega. To je bil
zanj edin častni izhod.

Vojaška karijera generala
Homme je bila sijajna. Ino-
zemskim vojakim in častnikar-
skim krogom je bil bolj poznan
kot katerikoli drugi japonski
častnik, ker je znal dobro an-
gleški jezik. Navzel se je tudi
popolnoma zapadnih običajev.
General Homma je bil star 54
let in je bil poslan v razne dr-
žave kot opazovalec za japo-
nsko armado. V prvi svetovni
vojni je bil z angleško armado
v Franciji. Znal je nas posue-
mati v vseh naših navadah in
običajih, toda navzel se jih ni.
In če bi se jih prilastil, bi za
japonsko armado bil brez vsa-
ke veljave. Ostal je pravi Ja-
ponec.

Kot poveljnik japonske ar-
made leta 1939 v Tientsinu je
skrajno surovo nastopal proti
vsem belokožcem, navzle na-
sprotnim poveljem iz Tokija.
Japonski vojaki so smeli na
ulici biti bele ljudi v obraz in
jih javno slačiti. Homma je bil
tudi kriv, da je v tujih konce-
sijah zavladalo veliko pomanj-
kanje, ker je prepovedal v me-
sto ves dovoz živeža.

Harakiiri, katere besede —
Japonci ne rabijo, temveč —
sepnku, — je za Japonca naj-

častnejši način samomora, nam-
reč, da si z nožem razpara tre-
buh.

S harakiiri si hoče Japonci v
težkem položaju in obupu reši-
ti svojo čast. In za Homma je
bil tudi harakiiri edini izhod,
da je častno odšel iz tega sveta.

Zopet požar na ladji "Normandie"

V petek ob 10.40 dopoldne je
na velikem francoskem parni-
ku Normandie, na katerem je
8. februarja nastal požar in se
je vsled tega prevrnil ob svo-
jem pomolu v Hudsonu in se-
daj leži na dnu reke, zopet pri-
čelo goreti, toda ogenj je bil
kmalu pogasjen. Nekateri pravi-
jo, da je pričel goreti kup sme-
ti, drugi pa pravijo, da je po-
žar nastal vsled kratkega elek-
tričnega stika.

Nemci prihajajo na Norveška

Svedski list "Svenska Dag-
bladet" poroča, da je pred
kratkim v bližini Stavangerja
na Norveškem prišlo mnogo
nemških vojakov in da so se
naselili po solah.

Komaj pa so Nemci prišli v
Stavanger, so mestu naložili
vojne davka 6,000,000 sved-
skih kron, ali okoli \$1,500,000.
In to je že četrti vojni davek,
ki so ga Nemci naložili mestu.

Po nemškem zgledu

Slovaška poselska zbornica
je za Slovaško sprejela geslo
"po nemškem zgledu." Zbor-
nica je tudi odobrila kulturno
zvezo z Bolgarsko.

VAŽNO PRISTANIŠČE, KI SO GA JAPONCI ZAVZELI

Pogled na pristanišče Rangun v Burmi, ki so ga Japonci zavzeli. Skozi to pristanišče so
šle na Kitajsko vse vojne pošiljke iz Anglije in Združenih držav. Predno so se An-
gleži umaknili, so mesto do tak požgali.

KUPUJTE DEFENSE BONDS
in DEFENSE SAVINGS STAMPS

V Waterbury, Conn., so prošli teden zapazili na vogalu Bank Street, pri vходу neke hiše mali zabož iz katerega je prihajal nek ropot. Mimogreduci ljudje so poklicali policijo, ker so bili mnenja, da tiktakanje pride iz ure, ki je gotovo zvezana z bombo v malem zabožju.

Policija je previdno pogledala v odprtino v zabožju in v njem so videli belo miš. Ko so zabož odprli, ni bila samo eua, pač pa dvajst.

Kratka Dnevna Zgodba

O krških čarovnicah

FRIDOLIN ŽOLNA

V Krškem imajo kroniko in je v kroniki popisano, kako so bili Krčani že njega dni na glasu kot rečni trgovci. Da pa so bili jako vneti tudi za sveto vero in da se ni v Krškem po četkom 18. stoletja nič manj nego okoli 40 oseb zaradi do kaznanega čarodejstva promptno in solidno sezgalo na grmadi.

In je pripomniti, da so bile sezgane čarovnice vseskozi staro in preležano blago in da so bili njih zakonski družeti vrli krščani ki so jih v dani v božjo voljo brez ugovora prenašali, da jim je posvetna gosposka jemala in v žarkem ognju pražila vajeno družice.

Ohranila je kronika imena uglednih meščanov, ki so pokorec že glasu svoje vesti in večjo božjo voljo, čast celo sami ovajali svoje soproje zaradi zlodejskega čarovanja. Pa

so tudi iz okolice, iz bližnje in daljne, dohajali zakonski možje z enakimi bogoljubnimi težnjami in je bilo dokaj prometa pred sodnikom in po štacunah in krčmah, pa tudi obilo novih porok se je praznovalo, čim je potekala prizadetim vdovcem doba žalovanja, in so se praznovali poroke po starodavnem običaju ob obilnem jelu in pili s trobento in basom in so bili Krčani zadovoljni s položajem. In se razodeva kronika, da so bile v onih časih tako meščanske gospe kakor daleč na okoli tudi kmetijske žene, kar jih še ni bilo zapadlo grnadi, vobče izredno ljubeznive s svojimi soprogi.

Bil je pa v onih dneh in to baš leta 1714 za mestnega sodnika v Krškem, Matija Juriša in je imel ženo. — bila je že v letih in na oči jako pobožna — večji del svojega življenja

je preklečala po cerkvah. Le da se Matija Juriša ni dal ugnati varljivemu videzu njene pobožnosti. Kolikokrat in od kake strani koli si jo je ogledoval, vsakokrat je prihajal k istemu zaključku: Nak, nje preljubi Bog ne bo vzel in je ne bo v svoje kraljestvo, ves raj bi mu skazila. In še je ugrizal kako se je moglo zgoditi, da si je on, Matija Juriša, izbral takšno in pa to ženo. Ugibal je in uganil: peklenške čare so ga ujele v svoje mreže.

Ponasa pa se je imenovana gospa, kakor rečeno, jako pobožno in so jo čislali tudi očetje kapucini, ki jim je hodila izpovedovat svoje, zlasti pa se gerlje vseh drugih krških gospa. In so v nedolžnosti svojih sre hvaležno sprajmali darce, skrivaj jim jih je pošiljala z mize in iz kuhinje svojega moža.

Pa pripoveduje kronika in zdajle se pričinja zapletljaj, kako da se je bil graščak na sosednjem Šrajbar-kem Turmu spomnil mestnega sodnika Matije Juriša — morebiti je imel pri njem kako pravdo s krškimi trgovci ali kali — pa mu je postal košek lepih krških rakov in na vrbovi vejei nabrano kito okusnih ptičev. Kroniki ni pomenil, kake vrste so bili ptiči, toda kakorkoli, sodnik se je razveselil pozornega daru, dal je kuharici potrebne ukazov in šel, da si povabi na obed mestnega svetovaleca, Ivana Mihaela Ledla. (Ta Ledl je bil koj za Jurišo 1715. leta, izbran mestnim sodnikom). Bila sta si prijatelja in sta rada drug drugega povabljal in to zaradi prijazne spodbude pri jedi.

Sodnik je bil torej po označenem opraviilu z doma, has ta čas se je vrnila od cerkvenih svojih opravil njegova gospa. Nos jo je zanesel v kuhinjo, skoro je padla v znak ko je ugledala divoto rakov in omejenih brezimenih ptičev. In ni izpraševala, od kod in zakaj, ampak se ji je sprožil jezik, da ji je regljalo iz ust in regljalo, dokler da niso bili raki kuhani, ptiči cevrti in kuharica vsa izuma, in je morala kuharica z raki in ptiči v pokritih skledah na eno, dve k očetom kapucini.

nom. No in potem se je razvila cela stvar slovom beležv v kroniki približno takole: Opoldne pripelje sodnik prijatelja Ivana Mihaela Ledla k obedu. Od prijetnega pričakovanja se obema smehljajo licca: "Holaj, na mizo ptičke, za ptički rake!" Sedeta in se široko prekrizata h kratki molitvi, da jima laže mine čas čakanja. Odmolita, čakata, sodnik kliče, se prikaže v vratih gospa; kakšni ptički, kakšni raki? — nikdo da ji ni ničesar povedal o kakih ptičih o kakih raki, pa je vendar gospodinja, in so ji regljale brez zoba nsta in so ji je regljalo in regljalo brez konca in kraja.

Sodnik po konci in mino regljajoče gospe v kuhinjo nad kuharico, zagrmeli so lonci, zapeli so tene, klof in čof, vik in krik, in že je prišla resnica na dan, kam je nesla pot cevrte ptičke in kuhane rake.

"O," je rohnel gospod sodnik, "ni pravič tjakaj romal moj obed, ali pri Bogu in pri vragu, romal je zadnjič." In je planil, kakršen je bil, brez klobuka in palice iz hiše. Prijatelj Ivan Mihael se je žuril za njim, povabljen je bil na ptičke in rake, ni se obupal, da jih bo deležen, in je šel potem

takem svojo navzočnost za nezogibno potrebno, čim bi se zalotil. Regljaje ju je spremljala gospa, a z vikom, solzami in otečenim licem je sledila kuharica. Častiti očetje kapucini so sedeli skromni in zadovoljni pri obedu, pa jih bližajoči se ne navadni šunder na cesti zabil k oknu. Videli so čudni spreved, bili so učeni možje in modri pa so v hipu spoznali položaj. Sinil je brat kuhar in izginil z usodnima skledama iz obednice pa se skoro z njuna zopet vrnil, pokriti sta stali na mizi kakor poprej.

Na poti se je bilo sodniku razburjenje malee ohladilo. Ko je zdajci vstopil pred častite očetje, se je zavedal dostojanstva posvečenega kraja in dostojanstva svojega lastnega stanu in je pozdravil.

"O, o," je dejal oče gvardijan duška prijetnega iznadenju. "Gospod sodnik, kaka čast! Ljub bi nam bili gost, da ne prihajate prekasno."

Sodnik kove oči so bile že nase na mizi, kar so iskale.

"Ni traba, da sem gost ob svojih lastnih skledah!"

Z urnim korakom je stopil kmuzi in je odkril prvo skledo, odkril je drugo pa je ostal nem in okamenel. In je pogled v skledo globoko potrl tudi gosposda mestnega svetovaleca Ledla. Ni pa onemela in okamenela gospa sodnica, ali je zato popadel nesrečnico tisti hip krčevit smeh, ki ji je grozotno pač lice in zvijal telo. Zona je obšla vse navzoče: namesto rakov so bile v skledi žive žabe, namesto ptičev krastače. To čudežno dejstvo točno in določno beleži kronika. Le častitega gvardijana lice je neizpremenjeno sijalo v vajeni milini.

Mirk in brez besede se je obrnil mestni sodnik in šel. Za petami ga je sledil verni prijatelj Ledl; obed v izpremenjenih oblikah ga ni več nikal, možak je bil živo užaljen. Kuharica se je trudila okoli gospe, toda krči niso odnehali in ni odnehal grozovit grohot, ki se ji je usipal iz brezzobih ust.

Častiti očetje so poslali za gospodom sodnikom, da je pri njih pozabil gospo. Mesto mestnega sodnika sta prišla mestna dva hlapca z nosilnico, pobasala sta gospo in jo odnesla, pa je nista nesla domov, nego v mestni stolp, kamor so zapirali čarovnice.

Kronika poroča, kako velikanjsko pozornost da je vzbudil dogodek; iz Ljubljane so poslali glasovitega kriminalnega sodnika Božiča pl. Wehnachta in je bila preiskava jako temeljita. Ko so svoje lastne ktride zločinka ni mogla otrosti, kajti se je bila preočito zgodila čarodejska izpremenitev ptičev in rakov v krastače in žabe, je po navdahnjenju šatonomem skušala vsaj še druge pogubiti. Zlasti je dolžila sokrivde častite očetje kapucine. Toda so bili člani sodišča možje, izkušeni v čarovniških pravdah, vsak je nosil na goli koži blagoslovljen amulet, in moč teh amuletov je varovala sodišče, da ni verjelo zlodejskim klevetnjam. Obsodili so jo in sezgali.

Njen soprog ji je bil še preiskibel lep, stani primeren spreved iz ječe do grmade. Spremljali so jo štirje izpovedniki iz Ljubljane, ob vsaki strani eden in eden spredaj in eden zadaj, in voz, ki je na njem sedelo vseh pet, je bil okusno ogrnjen s črnim blagom. Rabelj je bil v kolegijalno počaščenje gosposda sodnikak oblečen v najlepši svoj kroj, bil je postaven mož in žensko občinstvo se ga ni moglo nagledati. Pa tudi sodnik Juriša je bil deležen obilnih prijaznih pogledov od strani nežnega spola; v dobro so mu štel, da je tako dostojanstveno dal izkazati svoji soprogi zadnjo čast. Soglasna je bila o njem sodba, da bi bil navzile svojim letom še kos osrečiti žensko srce. Korakal je koj za rabeljem in ni ganil očesa od svoje žene, dokler je je bilo kaj

KUPUJTE

DEFENSE BONDS in STAMPS

videti in je bilo o njej kolikaj sluha in seveda duha.

In zraven so neutrudno godli mestni pisaki svoje žalostne in apodbudne viže in so godli tako vilo in krepko, da ni bilo skoro nič čuti zlodejskega grohot, ki je po poročilu stresal čarovnice, ko so peljali mimo samostana očetov kapucinov. Bilo je zelo lepo in se je sloves krepkega mesta krškega silno utrdil in razširil daleč po sosednjih krajinah, da ni bilo po krških krčmah več prostora za tuje, ki so vrel semkaj zaradi svojih žena. In so bili Krčani po pravici ponosni nase, pa je tudi cerkev krmenito njih vernost stavljala za zgled vsemu drugemu svetu.

Jaz mislim, da ta snov ne bi bila neuporabna za izvorni roman iz domače zgodovine, ako bi človek imel časa in tako daleje; ljude radi hero take stvar, posebno če je knjiga tiskana na boljsem papirju in je tudi drugače zunanja oprema lična. Romanopisci, ganite se!

In da se ne pozabi. V kroniki stoji še nekaj, kar pa nemara ne spada v leposlovje, ampak bolj v pravno vedo. Zakaj so namreč Krčani s tako gorečnostjo pa tudi uspešnostjo započeto preganjanje čarovnic kar na mah opustili. Kronika piše, da zato, ker so jim pričeli prihajati od višje ljubljanske oblasti računi za pravico; sodnik ni bil zastoj, pisar tudi ne, najbolj drag je bil rabelj, pa tudi grmada je stala, v vsako je šlo devet voz drv in deset otopov slame in še to in še to.

Skratka, računi so bili zaporne enačbe visoki, ti, mesto Krško, pa plačaji.

Pa so Krčani dobili ljubljanske te fakture v roke in so jih razumeli pa so dejali:

"Na! Reč je lepa in zaslužna, ali je za nas predraga, ni smo trgovci. Naj dedci odlej sami opravijo s svojimi ženami, kakor vedo in znajo, mesto jim jih ne bo več sezgalo." In so pri tej priči izpustili vse čarovnice in stornirali vse pravde. In so imeli prav: čarovniške pravde bi jih bile pognale v konkurz.

Oklopnic Gneisenau poškodovana

Angleški aeroplani so bombardirali pristaniške naprave v Kielu in tudi nemško oklopnic Gneisenau, ki se nahaja v pristanišču. To je bil že četrti angleški zračni napad na Kiel, odkar je oklopnic Gneisenau prišla iz Bresta skozi Rokavski preliv v Kiel. Letalci so sporočili, da je bila oklopnic zažeta.

Rojake prosimo, k o pošljejo za naročnino, da se poslužujejo — UNITED STATES

osiroma CANADIAN POSTAL MONEY ORDER, ako je vam le priročno

ZALOGA SLOVENSKE KNJIGE SE DNEVNO ZMANJSUJE. ČE ŽELITE KAKŠNO KNJIGO NAROČITE JO ZDAJ

SLOVENSKE KNJIGE

LEPA KNJIGA je kulturna poslanka; odprimo ji vrata v naše domove, odprimo ji srce...

IDIOT
Spisal F. M. Dostojevski
TRI KNJIGE — NAD 600 str.
Krasen roman enega najboljših ruskih pisateljev. — Opis mladosti, ki je imel že v najbolj rani mladosti nagajenja k nenormalnosti. Opis je živahen in ne utrjuje kot nekateri drugi romani Dostojevskoga.
Cena \$2.25

LISTKI
Spisal Ksavar Meško.
(144 strani.)
Cena 70c

MARKO SENJANIN — SLOVENSKI ROBINSON
Cena 75c

MILIJONAR BREZ DENARJA
Spisal Phillips Oppenheim.
(92 strani.)
Do skrajnosti napet roman iz modernega življenja. Oppenheim je znani angleški romanopisec poznan po celem svetu.
Cena 75c

MOŽJE
Spisal Emerson Hugh.
(209 strani.)
Zanimivo delo, ki bo ugajalo vsakemu čitatelju. Prevod prav nič ne zmanjša za originalom.
Cena \$1.50

MED PADARJI IN ZDRAVNIKI
Spisal Janko Kač.
(117 strani.)
Štajerski rojak Kač ni do svojega štiridesetega leta stopil v javnost. Nato je začel pisati krajše črtice, ki jih vsebuje ta zbirka, nato je pa zaslovel s svojim romanom — "Gruntom."
Cena 85c

NADEŽNA NIKOLAJEVNA
Spisal V. M. Garšin.
(112 strani.)
Junaki tega romana blodijo in tavajo skozi temo življenja. Vpenjajo se v kvisku, a sredi poti omagajo.
Cena 30c

Naročite knjige še danes!

Tisto knjigo, ki jo bi radi brali to zimo, naročite še danes!

MALENKOSTI
Spisal Ivan Albrecht.
(120 strani.)
Cena 75c

OTROCI SOLNCA
Spisal IVAN PREGELJ
Poznani slovenski pisatelj poplavlja čudovit svet med žarkostjo južnega solnca in senco hladne severne noči.
Cena \$1.—

SODNIKOVI
Spisal JOSIP STRITAR
Starosta naših pisateljev in pravzaprav oče pravilne slovenske in tam svojih romanov živo in zanimivo popisuje življenje na deželi.
Cena \$1.75

V ROBSTVU
Spisal Ivan Matičič.
(235 strani.)
Ivan Matičič je eden tistih redkih naših ljudi, ki ne pozna samo vojne in njenih grozot ter posledic, ampak zna tudi vse pretresljivo opisati.
Cena \$1.25

ZADNJI VAL
Spisal IVO ŠORLI
Poznani slovenski pisatelj nam v tej knjigi podaja zelo zanimive podatke o svojih doživljajih v Rogaški Slatini.
Cena \$1.—

ZNANCI
Spisal RADO MUENIK
Poznani humorist v tej knjigi kaže razne značje ter knjiško sam označuje kot "Povesti in or'la."
Cena \$1.25

Defense Savings Znamke lahko dobite po 10c, 25, 50c, \$1. in po \$5. Na prodaj so pis lokalni pošti in tudi po bankah in večjih trgovinah.

KNJIGARNA
Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street New York City

TO JE KNJIGA
katero boste Z VESELJEM ČITALI
ZIVI IZVIRI
Spisal IVAN MATIČIČ

Knjiga je svojevrsten pojav v slovenski književnosti, kajti v nji je v trinajstih dolgih poglavjih opisanih trinajst rodov slovenskega naroda od davnih početkov v starem slovanstvu do današnjega dne. Knjiga je verito srce našega življenja in trpljenja, in kljub jo prebere bo vedel o Slovencih več kot mu mora nuditi katerokoli naše zgodovinsko delo.

13 POGAVLJ — 413 STRANI
V PLATNU VEZANO
Cena \$2. Poština plačana

POUČNI SPISI
ANGLESKO SLOVENSKO BERILO
(F. J. Kern) — Zvezano
Cena \$2.—
Bodoči državljani naj naročijo knjižico — "HOW TO BECOME A CITIZEN OF THE UNITED STATES" V tej knjigi so vsi polasuli in zakoni za naseljenec.
Cena 35 centov

DOMAČI ŽIVINOZDRAVNIK
Spisal Franjo Dular. — 278 strani. Trda vez. — Zelo koristna knjiga za vsakega živinorejca; opis raznih bolezni in zdravljenje; slike.
Cena \$1.50

GOVEDOREJA
Spisal R. Legvart. 145 strani s slikami.
Cena \$1.—

KNJIGA O DOSTOJNEM VEDENJU
111 strani.
Cena 50 centov

MLEKARSTVO
Spisal Anton Pevc. S slikami. 168 strani. — Knjiga za mlekarje in farmerje v splošnem.
Cena 50 centov

OBRTNO KNJIGOVODSTVO
258 strani. ezana. — Knjiga je namenjena v prvi vrsti za stavbo, umetno in strojno ključavničarstvo ter železovništvo.
Cena \$1.—

UMNI ČEBELAR
Spisal Frank Lakmayer. 163 str.
Cena \$1.—

ZDRAVILNA ŽELIŠČA
62 strani.
Cena 25 centov

RAZPRODAJA SLOVENSKE KNJIGE
po zmerni ceni

Po 50c zvezek
Andrej Ternovac (Ivan Albrecht)
Bele noči mali junak. (Dostojevski)
Filozofska zgodba (Alejo Jirasek)
Kaj se je Makaru sanjalo (V. Korozenko)
Na različnih potih (Franc Frisch)
Pravica Kladiva (Vladimir Levstik)
Verno duše v vicah (Prosper Mirime)
Zapiski iz mrtvega doma (A. M. Dostojevski)

Po 75c zvezek
Belfegor (Artur Bernede)
Po strani klobuk (Danir Felgel)

Po \$1 zvezek
Veridicus (Pater Kajan)
Silvio (E. S. Thompson)
Rudarska balada (Marija Majerjeva)
Prigodbe čebelice Maje (Waldemar Bonsels)
Pingvinski otok (Anatole France)
Pisane zgodbe (Janko Kac)

Po \$1.50 zvezek
Zločin in kazen (F. M. Dostojevski)
Misterija (Gustave le Rouge)

KUPUJTE DEFENSE BONDS in DEFENSE SAVINGS STAMPS

Kakor plaz...

ZGODOVINSKI ROMAN. 54

"Gospod grof, že pri prvih poskusih, ki sem jih napravil glede dvornega svetnika Hortinga, sem dognal njegovo razmerje z gospodično Suzano. Že takrat sem poskušal se ji približati. S starim dvornim svetnikom se še vedno lahko mešam. Včeraj sem te svoje že obstoječe stike izrazil in naključil Suzano. Spiva ni hotela z barvo na dan, končno pa sem premagal vse njene pomisleke. Dvorni svetnik jo je pridobil z obljubo, da jo spravi na dvorno gledališče. To je sen vsake igralke. Ko je izrazila svoje pomisleke, ji je pripovedoval, da je bil učitelj nadvojvode Karla in da ima najboljšo stiko z dvorom. Kasneje ji je zaupal, da je bil nadvojvoda z njegovima hčerama v zelo intimnih, da lahko bi se reklo, v najintimnejših odnosih."

Bila je to grda beseda, ki jo je Wolkenstein udušil med zobmi. Stari Horting, ki je žrtvoval svojemu življenjskemu nagonu čast in vest, se mu je zdela kot navaden lopov, ki za sluzi, samo zaničevanje. Sreče mu je okamenelo in odločil se je, da nastopi proti njemu z vso brezobzirnostjo.

"Ali je to že vse?"

"Se ne, gospod grof. Dvorni svetnik je očitno brezumno zaljubljen v gospodično Suzano. Obljubil ji je celo poroko, vendar šele, ko bo angažirana v dvornem gledališču in ko bosta njegovi hčerki izven hiše. Obe sta zaročeni. Adela z nekimi arhitektom, ki ni več mlad, pa ima veliko, veliko ime in mnogo denarja. Helena z nekimi ministerijalnim tajnikom, ki sicer nima nobenega imetja, pač pa mnogo častihlečnosti in trdnost, da mu bo ta žentev mnogo koristila pri napredovanju."

Wolkenstein si je delal belozoke:

"To je že mnogo vredno. V zvezi z ljubezenskimi aferami mladih dam je to prav ostro orožje."

"Se nekaj vem, gospod grof. Sveda je pri tem potreba na skrajna diskrecija. Dvorni svetnik je pripovedoval gospodični Suzani, da je razmerje svojih hčera z nadvojvodo izpljelo po želji nadvojvode-prestolonaslednika Franca Ferdinanda in to razmerje tudi niti, ker bi bil Franc Ferdinand rad imel, da bi se njegov nečak kompromitiral v javnosti."

Wolkenstein se je ježno vzravnil. Njegova sicer neomajna umerjenost ga je zapustila.

"Mož, človek, ali veste, kaj govorite?"

"Ponavljam samo, kar sem sam slišal. Sicer govoriva med štirimi očmi, in ako hočete tako, nisem nič govoril."

Wolkenstein se je še vedno boril z ogorčenjem.

"Kdo pa govori o vas? Vaš interes je, da molčite. Ogorčen sem samo zato, da se takšne govorice in neokusnosti razširjajo."

"Mislim, da s tem samo služim namenom gospoda grofa. S tem obenem zaključujem svoje poročilo."

Wolkenstein je zopet priboril svojo preudarnost. Agent je govoril resnico in je brez dvoma zaslužil priznanje za svoje delo. Poročila in poročila, ki jih je prinesel Wolkenstein o dvornem svetniku, so izročila tega moža poolnoma v grofove roke. Detektiv je v vsakem oziru izpolnil svojo dolžnost.

"Zahvaljujem se vam," je spregovoril Wolkenstein. "izvršili ste svojo nalogo hitro in izbornost. Prosim, tu je obljubljena nagrada. Ako bom še kdaj potreboval vaših uslug, se obrnem na vaš zavod."

"Raje naravnost name, gospod grof. Tu je moj naslov."

Položil je svojo posnetico na mizo in se poslovil. Na stopnicah je zadovoljen sam s seboj, priponil v polglasnem samogovoru: "Če Suzana sedaj ne da brec dvornemu svetniku, ne lahko vsi smatrajo za tope. Ako bo mene dolžila, bem pač tajil. Sicer pa je njena nada, priti v dvorno gledališče s plavala po vodi, zato je neizogibno, da postane moja."

Grof si je ogledal na mizi ležečo vizitko in jo nato vtaknil v žep. Skoro nato je zapustil hotel in se odpeljal k dvornemu svetniku. Ta ga je vladno sprejel, ni pa mogel prikriti da je presenečen.

"Dovolil sem si prositi gospoda grofa za 48-urni rok za ureditev dotične zadeve."

Grof se je vsedel v širok naslanjač in se je z nekakim zadovoljstvom oziral po gosposki sobi, ki je bila prav okusno opremljena.

"Bilo bi vam vendar žal, gospod dvorni svetnik, ako bi vse te lepe stvari prišle na dražbo."

"Gospod grof, odkod ta nesramnost?"

"Moj Bog, pod silo razmer, kakor kaže insolvenca. Včeraj ste izgubili 20.000 kron in niste v stanu jih poplačati."

Dvorni svetnik je vstal.

"Žal mi je, menil sem, da imam opravka s kavalirjem. Pokličem slugo, da vas spremi iz stanovanja. Denar dobite."

"Ne trudite se, gospod dvorni svetnik. Ne gre mi za denar, za doto vaših gospi hčera. Prav rad vam vrnem brez vsakršnega plačila vaše bone, ako ustavite svoja pisma, naslovljena na nadvojvodo Karla."

"Gospod, v kakšne stvari pa se vmešavate?" je razjarjeno zaklical dvorni svetnik. "Glejte, da se poberete, sicer pa ne jamčim zase!"

"Bost se že morali z menoj pobotati. Prišel sem semkaj po naročilu njegove cesarske visokosti, da se z vami pogajam."

"Vas je k meni poslal nadvojvoda? Obžalujem in odklanjam vsako pogajanje z vami. Nadvojvoda je bil moj učence in jaz hočem občeati samo direktno z njim."

"Mislim, da nadvojvoda ne polaga posebne važnosti na direktno pogajanje. On mi pač zaupa, da z lahkoto ukrotim izsiljevalca."

Dvorni svetnik se je zleknil v naslanjač, in s težavo sopele. Njegov obraz je zavzel modro-rdečo barvo.

"Gospod, kaj pravzaprav hočete od mene?"

"To bi vam rad povedal, toda šele, ko se umirite. Sploh je najin razgovor navzel oblike, na katere nisem navajen. Moram se da stvar urediti brez ropota in ne da bi bilo treba rabiti nestvarnih izrazov. Tako bi kmalu končala, zakaj zastavljam vam svojo častno besedo, da vas ne zpusim preje, dokler se nisva razgovorila."

Dvorni svetnik se je zopet vzravnil in se trudil, da bi postal miren.

(Nadaljevanje.)

ZAPISNIK

Seja Slovenske Sekcije Jugoslovanskega Pomožnega Odbora, ki se je vršila v Morrison hotelu v Chicagu, 12. febr. 1942.

Nadaljevanje

PREMILOG.

Tajnik eksekutivnega odbora pripravljalnega odbora za slovenski narodni kongres je 2. februarja t. l. prejel pismo predstavnika Slovencev v starem kraju, ministra Franceta Snoja, ki želi, da bi oživela naša politična akcija za stari kraj. Snaj svetuje, naj naš odbor skliče odloženi slovenski narodni kongres ali pa naj naše organizacije izvedejo njegov prvotni načrt, to je, da izvolijo od vsake organizacije po enega člana v širši odbor, kateri naj potem izvoli izmed sebe ožji akcijski odbor, ki naj sodeluje s predstavniki Slovenije in jugoslovanske vlade v Londonu.

Eksekutivni odsek SNK se je sestel 4. febr. in razpravljajl Snojevega nasveta. Odsek je soglasno izrazil mnenje, da se ni prav nič izpremenila situacija izza časa, ko je bil odložen slovenski narodni kongres. Znatni tehtni razlogi, ki so nas prisilili, da smo kongres odložili, veljajo še danes. Vseled tega odsek vztraja, da še ni čas za sklicanje kongresa in se posebej zato ne, ker je zdaj prekasno, da bi glavni odbori naših podpornih organizacij, ki imajo tvoriti večino kongresa, prišli skupaj v istem času, kadar imajo letno sejo. Letna seja se je izvršila oziroma traja pri nekaterih organizacijah baš te dni. Te prilike — da bi glavni odbori naših podpornih organizacij prišli na kongres istočasno kot na svoje redne seje in bi s tem prihranili stroške svojim organizacijam — ne bo več prihodnje, ga avgusta ali konca julija, ko se vrše polletne seje.

Eksekutivni odsek SNK, pa želi ugoditi ministru Snoju, namreč da se nekaj ukrene, da bi brez sklicanja kongresa, za to je soglasno sklenil da predlaga zunanjim odbornikom v pripravljalnem odboru sledeče:

1. Pripravljalni odbor SNK naj takoj vrne mandat organizacijam, ki so ga postavile in dotične organizacije naj skličejo novo konferenco, na kateri naj njihovi zastopniki sprejmejo ukrene glede politične akcije za stari kraj, kakršne že hočejo ali kakršni bodo v teh razmerah najbolje izpeljivi.

2. Pripravljalni odbor SNK priporoča organizacijam, naj se za enkrat ozirajo na Snojev prvotni načrt in izvolijo odbor, čigar glavna naloga bo, da pomaga predstavnikom Slovencev v starem kraju pri delu v tej deželi za doseg združenja vseh delov Slovenije v okviru jugoslovanske demokratične federacije.

(Podpisi)
Leo Jurjavec, preds.
Ivan Molek, tajnik
Fr. Zaitz, odbornik.

Večina odbornikov je odglasovala za ta predlog, in tako stari odbor za politično akcijo ne deluje več.

Zastopnik Jos. Zalar pravi, da je kongres potreben. Mi ne smemo preveč čakati, ker ne vemo, kdaj se bo končala vojna. Mi kot predstavniki slovenskih organizacij moramo enkrat storiti v tem smislu. Jaz sem bil takrat mnenja, da bi se vprašalo državni oddelek v Washingtonu, da naj se nam pojasni, zakaj bi mi ne mogli sodelovati v politični akciji. Sedaj bomo morali delati s podvojeno silo, da bomo kaj storili v tem pogledu. Apelirati bomo morali na naše ljudi, da pomagajo v tej vojni najprvo Ameriki, a poleg tega pomagajo pri delu da se zbere skupaj vse slovenske pokrajine v domovini. Da bodo po tej vojni živeli vsi Slovenci v svoji avtonomni državi, v demokratični in federativni Jugoslaviji. Jaz nisem glasoval da se odloži Slovenski narodni kongres ali razpusti prejšnji odbor. Na sestanku 4. januarja v Clevelandu nam je Mr. Louis Adamič povedal, da se je informiral pri uradniku državnega tajništva v Washingtonu glede zjave ameriške vlade, da naj ameriški državljani ne bodo aktivni s propagandami izmejnih evropskih vlad. Povedali so mu, da izjava nima v mislih našega sodelovanja, ampak je bila namerjena proti neki drugi propagandi v Ameriki.

V dokaz temu je, da se je v poslanski zbornici v Washingtonu odobrilo sklicanje vse-slovenskega kongresa v Pittsburghu, Pa. Če se je to odobrilo, zakaj bi se potem ne odobrilo tudi sklicanje Slovenskega narodnega kongresa. Mi Sloven-

ci imamo dobro ime pred ameriško javnostjo, zato jaz stojim na stališču, da se kongres skliče v bližnji bodočnosti.

Zastopnica Marie Prislant izjavi, da se tudi ni udejvala z odločitvijo slovenskega kongresa.

Zastopnik Ivan Molek pravi, da Mr. Louis Adamič ni nikjer izdal pisane izjave, zato je on mnenja, da se razmere od takrat še niso prav nič spremenile. Če je vlada izdala tisto izjavo, zakaj je potem ni popravila, ali umaknila? Zato je on mnenja, da ni ne moremo voditi niti kako svojo politično akcijo, ampak moremo samo sodelovati z jugoslovanskim propagandnim uradom. Sklicevati kongres je povezano z velikimi stroški, zato je priporočljivo, da ima vsaka organizacija po enega zastopnika v politični akciji in ta odbor bi bil v pomoč onim, ki hočejo ohraniti združeno Slovenijo v demokratični in federativni Jugoslaviji. Mi moremo le sodelovati, nikar pa nemoremo voditi.

Zastopnica Marie Prislant opozarja, da mi moramo imeti politični ali obrambni slovenski odbor, ki bo zastopal naše Slovence v Ameriki. Ako tega ne storimo, potem se bodo pojavili posamezniki, ki bodo hoteli voditi enako akcijo.

(Nadaljevanje prihodnjic.)

VESTI IZ CLEVELAND, OHIO.

Dne 2. marca je preminil v Ann Patterson sanatoriju, kjer se je nahajal mesec dni, dobro poznani rojak Frank Kramar, star 64 let in doma iz Hrušice pri Ljubljani, odkoder je prišel v Ameriko pred 37 leti. Zapusča sina Franka, v starem kraju pa dva brata Jakoba in Janeza. Soproga mu je umrla leta 1922.

Po dolgi bolezni je umrla v newburški naselbinji dobro poznana Alojzija Vidmar, roj. Suštaršič, po domače Nosetova. Bila je stara 69 let in doma iz Fužine Zagradec, odkoder je v Ameriko prišla pred 52 leti. Poleg žalujočega soproga Johna zapuša sinove: Riharda, Josepha, Johna in hčere Marijo O. zimek, Frances Bobnar, Alojzijo Zore, Rose Bašič, ter 27 vnukov in osem pravnukov.

V University bolnišnici je 4. marca preminil dobro poznani rojak Jos. Turk. Star je bil 54 let. Pokojni je bil prvi slovenski otrok rojen tukaj v Clevelandu in njegovi starši so bili dobro poznani. Tukaj zapuša žalujočo soprogo Amelijo, roj. Morris, sina Josepha hčer Julijo, brata Franka in tri sestre.

Po dolgi in mučni bolezni je preminila Mrs. Anna Hadley, roj. Železnik, v starosti 53 let. Zapusča soproga Lawrence. Doma je bila iz Polhovca gradca, kjer zapuša več sorodnikov. V Ameriki je bivala 32 let.

V mestni bolnišnici je umrl Anton Urek, samski, doma iz Pleterja na Štajerskem. Star je bil 61 let. V Ameriki se je nahajal od leta 1907. Družina J. Zalokar ga je oskrbovala v njegovi bolezni. Zadnjih par let ni delal, prej je pa delal 17 let pri New York Central železnici. Tukaj nima sorodnikov.

Dne 8. marca je po kratki bolezni preminil dobro poznani rojak Anton Jerak v starosti 72 let. Pokojni je bil doma iz Rake pri Krškem, odkoder je prišel v Ameriko pred 38 leti. Zapusča žalujočo soprogo Mary, sina Antona, dve hčeri: Josephine, por. Glavač in Mary, por. Gregorin in 7 vnukov — v stari domovini pa sina Josepha in sestro Jožeko Lapuh.

Po kratki in mučni bolezni je 7. marca preminil v Glenville bolnišnici dobro poznani Leo Križman, star 49 let. Zapusča žalujočo soprogo Ano, roj. Česen, in eno hčer, Leono ter več sorodnikov. Doma je bil iz Trnovca pri Ilirski Bistrici, kjer zapuša več sorodnikov. Tukaj je bival 29 let.

KUHARSKA KNJIGA:

Recipes of All Nations

(V angleškem jeziku)

RECEPTI VSEH NARODOV

Stane samo \$2.⁰⁰

Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani

Recepti so napisani v angleškem jeziku; ponekod pa so tudi v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi. Ta knjiga je nekaj posebnega za one, ki se zanimajo za kuhanje in se hočejo v njem čimbolj izvežbati in izpopolniti.

Naročite pri:

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street New York, N. Y.

KUPUJTE DEFENSE BONDS
in DEFENSE SAVINGS STAMPS

SMRT GENERALA DUŠANA TRIFUNOVIČA V UJET. NIŠTVU.

Švicarska brzojavna poročevalna družba poroča iz Beograda, da je v nekem ujetniškem taborišču v Nuernbergu umrl bivši jugoslovanski vojni minister, general Dušan Trifunović. General Dušan Trifunović se je rodil 1. marca 1880 v Svi-lajcu, v Moravski banovini.

Po gimnaziji v Valjevu je stopil v vojno akademijo. Artillerijski poročnik je postal leta 1899. generalstabi kapetan leta 1910, polkovnik 1. 1915, divizijski general 1923. Upokojen je bil 1. 1927. Od leta 1921 je bil vojaški strokovnjak za albanška vprašanja na konferenci v Parizu, od leta 1924 do 1926 je bil vojni minister. Napisal je mnogo člankov in razprav v "Ratniku".

NA POMOČ RUSIJ.

Odbor za pomoč Rusiji naznanja, da bo poznani pisatelj in ekonomist Vladimir Karakevič v četrtek 19. marca zvečer ob 8.30 na 160 — 7th Ave. (med 19. in 20. ulico) v New Yorku govoril o "Kaj pomaga Rusiji bojevati se." Vstopnina je 25 centov.

Kasakevič je veliko potoval po sovjetski Rusiji ter ruski narod dobro pozna. Zato bo njegovo predavanje tudi zelo zanimivo.

Naročite pri:

KNJIGARNI

Glas Naroda

216 West 18th Street New York

SEDAJ LAHKO DOBITE LASTNOROČNO PODPISANO KNJIGO

TWO-WAY PASSAGE

PISATELJA LOUISA A. ADAMIČA
ZA NAVADNO CENO

\$2.50

Pri naročbi se poslužite naslednjega kupona

Posiljam Money Order za lastnorčno podpisano knjigo: "THE TWO-WAY PASSAGE" za \$.....

Moje ime

Št., ulica ali Box št.

Mesto in država

Naročite lahko to knjigo pri:

KNJIGARNI

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, vnašamo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite naročnino naravnost nam ali jo plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana s debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih. Zastopnik bo vam izročil potrdilo za plačano naročnino

CALIFORNIA:

San Francisco, Jacob Laushtin
Alameda, Anton Nagode
Pueblo, Peter Cullig
Wausenburg, M. J. Bayak

INDIANA:

Indianapolis: Frank Zupančič

ILLINOIS:

Chicago, J. Bevcik
Cicero, J. Fabian (Chicago, Osece in Illinois)

Joliet, Jennie Bamblich
La Salle, J. Spelich
Mascoutah, Martin Doleac
North Chicago in Waukegan, Mota

MARYLAND:

Kittamiller, Fr. Vodepivec

MICHIGAN:

Detroit, L. Plaskar

MINNESOTA:

Chisholm, J. Lukanich
Ely, Jos. J. Pesbel
Eveleth, Louis Gonda
Gilbert, Louis Vesnel
Hibbing, John Porše

MONTANA:

Roundup, M. M. Pautan
Washoe, L. Champa

NEBRASKA:

Omaha, P. Broderick
New York: Brooklyn, Anthony Svet
Gowanda, Karl Strieha
Little Falls, Frank Manle
Worcester, Peter Rode

OHIO:

Barberton, Frank Treha

Cleveland, Anton Bobek, Chaz. Kar
Hinger, Jacob Resnik, Job. Siapina
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, John Kumbe
Youngstown, Anton Kihali

OREGON:

Oregon City, J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Bessemer, John Jovnikar
Conemaugh, J. Brezovec
Coverdale in okolica, Jos. P. Jernel
Export, Louis Supančič
Farrell, Jerry Okura
Forest City, Math Samin
Fr. Blodnikar
Greensburg, Frank Novak
Homer City, Fr. Ferenchak
Imperial, Vence Paleich
Johnstown, John Polants
Kraya, Ant. Tauselj
Lucerne, Frank Balloch
Midway, Joud Zant
Pittsburgh in okolica, Philip Proga
Steelton, A. Hren
Turtle Creek, Fr. Schiftr
West Newton, J. J. Jovan

WISCONSIN:

Milwaukee, West Allis, Fr. Shek
Sheboygan, Joseph Kakes

WYOMING:

Rock Springs, Louis Tauscher
Diamondville, Joe Rolian

Vsak zastopnik trda potrdilo za svojo, katere je prejel. Zastopnika tapo priporočamo.

UPREVA "GLAS NARODA"